

Bijlage

vraag 1

Helaas is er een grote groep (hoogbegaafde) leerlingen die juist zorg nodig heeft omdat zij beschadigd zijn geraakt door niet passend onderwijs. Voorkomen is beter dan genezen: Hoogbegaafde kinderen hebben andere onderwijsbehoeftes dan gemiddelde kinderen en zij moeten niet eerst stukgemaakt hoeven worden voor zij in aanmerking kunnen komen voor initiatieven die tegemoet komen aan hun specifieke behoeftes. De voorwaarde dat er ook (eerst) een psychisch probleem moet zijn om in aanmerking te komen voor een andere aanpak met minder restrictieve regels is wel heel erg jammer voor deze groep, pas als deze kinderen (levenslang) beschadigd zijn worden er voorzieningen opgezet om hen tegemoet te komen.

Het idee van deze experimenten is dat de regels niet meer in de weg van oplossingen zullen staan. Wel is het jammer dat er weer nieuwe regels (restricties) voor in de plaats komen, die voor een groep kinderen weer een nieuwe drempel zullen opwerpen voor passend onderwijs. Bijvoorbeeld: de nieuwe regel is dat er groepjes worden gevormd voor het experiment, en dat er een administratie is. Voor hoogbegaafde kinderen met zwaar schooltrauma is een OPP niet te maken bij aanvang, en individueel maatwerk is het enige middel om tot een oplossing te komen. Dus deze kinderen worden niet bediend met dit experimenteelbesluit. Ik mis ook bijvoorbeeld het loslaten van de slagboom voor hulp bij dyslexie: er zijn wettelijk allerlei redenen verzonnen van dingen die eerst gebeurd moeten zijn voordat hulp bij dyslexie bekostigd mag worden, en kinderen die vaak zijn uitgevallen en niet aan deze regels voldoen kunnen dus ook nooit voor dyslexiehulp in aanmerking komen. Ook hebben hoogbegaafde kinderen een andere ontwikkeling en verstoorde schoolgang, en komen zij daardoor niet in aanmerking voor de dyslexiezorg, ook niet als zij wel dyslexie hebben.

Ander voorbeeld: de kinderen die zijn vrijgesteld van onderwijs onder 5a krijgen dat meestal niet voor niets. Er moet volgens artikel 10 uit dit besluit dan toch weer een schoolinschrijving plaatsvinden. Op welke school zou dat dan moeten, als geen enkele school deze kinderen wil inschrijven? Scholen schrijven kinderen abrupt uit wanneer ze zichzelf "handelingsverlegen" achten. Wanneer het experiment zou mislukken en opgeheven zou moeten worden, lopen deze kinderen alsnog het risico om in een achtbaan te belanden van strafrechtelijke vervolging op grond van de leerplichtwet en civiel via Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming? Een kind dat niet (meer) past binnen het schoolregime wordt op geen enkele andere school (blijvend) aangenomen en verandert dan opnieuw in de hete aardappel die wordt doorspeeld en wordt opnieuw beschadigd. Voorts is het denken in groepjes juist het probleem bij vele schooluitvallers: ze passen juist niet in een groep. Zij het door hoge prikkelovergevoeligheid, een te hoge intelligentie, een combinatie van verschillende onderwijsbehoeftes en/of zorgbehoeftes etc. is het juist niet te classificeren, en daarom zitten ze thuis, en kunnen niet of slechts beperkt aan (een of meerdere) groepjes deelnemen. Of er is wel een groepje dat geschikt is maar de afstand is onoverbrugbaar. Of het kind heeft een dusdanig ernstig schooltrauma opgelopen dat alles wat op school lijkt het trauma opnieuw triggert. Het zou daarom beter zijn dat het beschikbare budget niet (alleen) naar experimenteelgroepjes gaat maar (ook) DIRECT per kind ingezet kan worden voor een specifiek voor dat ene kind op maat gesneden oplossing voor zorg en onderwijs vanuit (persoonsgebonden) onderwijsbudget. De combinatie zorg/onderwijs in 1 organisatie is zeer ingewikkeld qua privacy. Het brengt risico's met zich mee op schadelijke drang en dwang, onjuiste problemdiagnose en schadelijke vervolgtrajecten op niet passende scholen wanneer het experiment wordt beëindigd.

Er zijn nu al vele initiatieven en experimenten in onderwijs en zorg.

De jarenlange ervaringen uit die onderwijs- en zorginitiatieven zou ander beleid nu al mogelijk moeten maken. Ik zou liever zien dat het belang van de kinderen op de eerste plaats wordt gezet en gratis onderwijs krijgen (dat is ook verplicht volgens het IVRK art. 3 en art. 28) in plaats van dat zij (steeds opnieuw) tot object worden gemaakt van experimenten met wetenschappelijke studie.